

хитѣ, които начаса познахме. Тукъ се научихме, че колкото наши момчета бѣхме останали по колиби и овчари, всичкитѣ били предадени и хванати отъ правителството*). Намѣрихме още попа и чорбаджията, които ни бѣха дали хлѣбъ въ с. Дебелъ-дѣлъ, докарани вързани въ затвора“.

Другъ единъ отъ плененитѣ, на име Кръстю Минковъ, отъ Казанлъкъ, който билъ докаранъ по-рано въ Търново, твърди, че видѣлъ и главата на Х. Димитра. Цариградскитѣ вестници *Couurier d'Orient* отъ 8 августъ, *Levant Herald* отъ 2 августъ и Неологосъ потвърдяватъ сжщо, че Хаджи Димитъръ загиналъ при Казанлъкъ съ 36 души другари. Воеводата билъ върорженъ само съ сабя и револверъ. Оржието му, заедно съ единъ телескопъ и много писма, позиви и други книжа били предадени на Митхадъ паша въ Русе.

Труповетѣ на възстаницитѣ сж стоели обезглавени на Бузлуджа два дена. Чакъ на 20 юлий (Илиндень) селяни отъ Шипка, Хасътъ (Крънъ) и Енина, придружени отъ турска стража, дохождатъ да погребатъ тѣлата. Отъ с. Хасътъ (Крънъ) билъ и свещеникътъ Иванъ Стояновъ, комуто било разрешено да прочете надгробна молитва и погребе убититѣ. Той и други очевидци познали трупа на Хаджи Димитъръ, който билъ татуиранъ на дѣсната ржка съ надписъ: „Х. Д. — Слив.“ Отдѣсно на началнитѣ букви имало изобразенъ кръстъ, а отлѣво — револверъ. Наистина, най-голѣмата сестра на Х. Димитъръ разправяла на времето, че братъ ѝ Хаджи Димитъръ ималъ „нишанъ“, който самъ направилъ съ барутъ, отгоре на дѣсния лакетъ**). Това той направилъ като 19—20 годишенъ (буенъ младежъ, обзетъ още на младини отъ идеитѣ на бунтовничеството. Всички данни показватъ, че именно на Бузлуджа той намира геройската си смъртъ съ всички останали другари.

Намѣренитѣ трупове били на брой 26 и били погребани въ 23 гроба на една малка поляна, откъмъ южния склонъ на Бузлуджа при Карагьолския пжтъ. На тѣхъ околнитѣ жители поставили прости дървени кръстове, и до 1883 година гробоветѣ били посещавани само отъ христовлюбивия и родолюбивия свещеникъ Иванъ отъ с. Хасътъ, който поливалъ светото мѣсто и изпѣвалъ „Вѣчная паметъ“ за падналитѣ герои. Гробоветѣ пустѣли забравени, докато

*) Вж. Четитѣ въ България отъ Зах. Стояновъ.

**) Вж. История на гр. Сливенъ, отъ д-ръ С. Табаковъ, стр. 209.